

Ὁκτώηχος

Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Τριώδιον

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου

Μηναιὸν - ΤΗΙ ΚΑ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Εὐρεσις τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἢ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμᾳ
σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν,
καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα
τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν
Ἄϊδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας
τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ
ἀναστάς ἐκ των νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τοῦ Προδρόμου.**

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος δ'. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου
κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας,
πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει,

τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν
συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ
Θεῷ.

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἰακώβου
ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς
κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ
τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν
τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα·
καὶ κηπουρὸν σε νομίζουσα ἔλεγε·
Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον Ζωήν; ποῦ
ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ; οἱ γὰρ
τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου
ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι,
ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ
τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου
Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή,
λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων
τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτε
μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ
πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα
ύπνουντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασία πατάξας,
ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προΐστορεῖ ὁ Ἰωάννης τὸν τάφον σου, καὶ
ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἐγερσιν τὴν ἐνθεον,

ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν
τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἰακώβου τὰς πύλας, ἀνέστης
δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου
εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας
τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου,
τὸν ἐκουσίως προσπαγέοντα ἐν σταυρῷ, καὶ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Προδρόμε, παρανομήσας,
τὴν τιμίαν κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς,
ὡς ἔκφρων οἷστρω ὁ δειλῆς, ἦν περ ἐκ
πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαῦσῃς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον,
σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς
φωταγωγὸν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν
Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν
τῆς χάριτος.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἰακώβου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων

ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ
Χριστέ, πύλας τοῦ Αἶδου συντρίψας ὡς Θεός,
ἥνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου
αἶρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους,
καταρτίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία,
εἴ τιτι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει
ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει
ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν
ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ
νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ
ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω
τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτῆμων
ὑπάρχων.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν,
εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία·
ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς
φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ
ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν, ὁ τῶν
δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ
οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων,
ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν
πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (δίς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,
καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεώτας,
ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης,
ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός,
τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ

φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ,
ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σου
Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ
προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἄιδην ἔδησας
Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ
νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας
τοῦ Ἄιδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ
θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς
δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα,
καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ
πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα
τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον
λυτρώσαντον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως,
καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης
τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσαντον ἡμᾶς· ὅθεν
ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου,
δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῶας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας
ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι
παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ
Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἡμαρτον
ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με
μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν
μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην
διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν
Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου
καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει
ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ
κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς
καρδίας κράζωμεν· Ἡμάρτομέν σοι Πάτερ
οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ,

κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἀλλ' ὡς φύσει
ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ
ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξαριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς
εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ
παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεῖαν
ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν
δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχοι.

Ἀσωτος εἶ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἥναικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'.

Τὴν Μωσέως ὥδην, ἀναλαβοῦσα βόησον
ψυχὴ, βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν.

Ὡδὴ γ'.

Στειωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον
ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου.

Ὡδὴ δ'.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ
Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν·
Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι

ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου,
ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ὡδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ
ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε·
διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων καὶ
δοξολογεῖ σε Χριστέ ὁ Θεός.

Ὡδὴ ς'.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι ἀεὶ, καὶ
ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι, ἀλλ' ὥσπερ
τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κάμῃ τῶν παθῶν
ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Ὡδὴ ζ'.

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες,
ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ
ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά
ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Αμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ειρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἀγίας τραπέζης)

Ἐωθινὸν ζ'
Λουκᾶν (ΚΔ' 36-53)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ
νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ
καὶ ἔμβοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι
ἐστέ, καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς
μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι,
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα
καὶ ὁστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν

αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι
δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς,
καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι
βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου
κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν
ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ
πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωσέως καὶ Προφῆταις καὶ Ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν,
τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως εἶδει παθεῖν
τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες
τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως
οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε
δὲ αὐτοὺς ἔξω εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς,
διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ, προσκυνήσαντες αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς
μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ,
αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Αμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·

σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ᾤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Δόξα. **Ἦχος πλ. δ'.**

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας
Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου,
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον
τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς
οἰκτιρῶν κάθαρν, εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. **Ὁ αὐτός.**

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους,
Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν
ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου,
ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν,
ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν
τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι·
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου·
ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν
ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις
τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ
τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ καὶ τὴν μνήμην τῆς
εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς ἐορτάζομεν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν

μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος β'.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ
τίς ἐώρακε ποτέ, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν
γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος
ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτον σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ
ἀγνή Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Οκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Ϛ' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἰ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας ἀχρεΐως, κακῶς ἠνάλωσα Σῶτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἔτερον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς

δαίμονιοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν Ἄσωτον οἰκτείρησον, καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, τὴν πρώτῃν ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ αἵλου, ἧς τὴν εὐρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγουρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως, ταῖς πρεσβείαις σου· ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν διάυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφὴ σου Δέσποτα, Παράδεισον ἦνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Στιχηρὸν Δ'. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν προσφέρω σοι Κύριε. Ἡμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον

τῶν χαρισμάτων σου, ἀλλὰ δέξαι με
μετανοοῦντα, Σωτὴρ καὶ σωσὸν με.

Στιχηρὸν Ε'. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς ἦλθον καὶ γὰρ
οἰκτίρμον, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν
τῇ ἀποδημίᾳ, ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, ὃν
δέδωκάς μοι Πάτερ, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ
Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Ἦνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ
πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ
τρυφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων
χαρισμάτων, ὧν περ μετέχοντες πιστῶς,
τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ
πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ
τῷ Θεῷ, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυῖδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Μύρα ὥσπερνάματα, ἡ κεφαλὴ
ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέναα, καὶ
τραπέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ
καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν
ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας,
πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ
παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ
καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν.

Ἔτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος
τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν,

καὶνάματα ἔβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν
θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς,
ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Προδρόμον,
Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ
ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθέ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μηδὲ ἀχρεῖον δείξης
τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος
ἐγύμνωσέ με, καὶ ἤρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς
ψυχῆς τὰ χαρίσματα ἀσώτως διεσκόρπισα,
ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σέ ἐκβοῶ·
Ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ δι'
ἐμὲ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάσῃς
με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς
με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Τῆς Οἰκτιρήσου ---

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν Τροπάριον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄιδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

ἡ ὡς συνήθως·

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.